HRRP
Human Rights Review Panel

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 12. februar 2020. godine

Slučaj br. 2016-18

P.K.

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 12. februara 2020. godine u sledećem sastavu:

G. Guénaël METTRAUX, predsedavajući član
Gđa Anna BEDNAREK, član
Gđa Anna AUTIO, član

Uz asistenciju:
G. Ronald HOOGHIEMSTRA, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 11. decembra 2019. godine,

Nakon razmatranja, odlučuje sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba u ovom slučaju je registrovana 30. juna 2016. godine.

2. Podnosilac žalbe je zatražila da se njen identitet ne otkrije. Razmotrivši stvar, posebno prirodu podnesenih tvrdnji, Komisija za razmatranje ljudskih prava ("Komisija") je uverena da ovaj zahtev treba odobriti.

3. Putem pisma 01. jula 2016. godine, Komisija je obavestila Misiju da je ovaj slučaj registrovan.

4. Dana 28. juna 2017. godine, preko predstavnika srpskih porodica u Resursnom Centru za nestala lica (čitaj: RCNL), nevladine organizacije sa sedištem u Prištini, Komisija je zatražila od žalioca da dostavi naknadne informacije. Žalilac nije dostavila nikakav odgovor.

5. Dana 08. decembra 2017. godine, Komisija je poslala Izjavu sa činjenicama i pitanjima Šefu Misije (ŠM), EULEX-a na Kosovu, pozivajući Misiju da pisanim putem podnese odgovore i zapažanja povodom žalbe najkasnije do 26. januara 2018. godine.

6. Pisanim putem 19. januara 2019. godine, od Misije je zatraženo da dostavi odgovore na pitanja najkasnije do 16. februara 2019. godine.

7. Pismom koje datira od 08. aprila 2019. godine, od Misije je još jednom zatraženo da što pre dostavi odgovore na pitanja.

8. Putem pisma od 20. juna 2019. godine, Komisija je obavestila žalioca da je još uvek u procesu bavljenja njenom žalbom.

9. Putem pisma od 23. septembra 2019. godine, žalilac je dostavila dokumentovane dokaze svog identiteta i odnosa sa žrtvom.

10. Dana 18. oktobra 2019. godine, vršilac dužnosti ŠM podneo je svoje komentare povodom slučaja.

11. Dana 21. oktobra 2019. godine, pismo vršioca dužnosti ŠM-a radi informisanja je prosleđeno podnosiocu žalbe, kojoj je dat rok do 22. novembra 2019. godine kako bi podnela naknadne informacije kao odgovor na to pismo.

12. Podnosilac žalbe nije iskoristila priliku za podnošenje dodatnih podnesaka.

II. ČINJENICE

13. Dana 02. avgusta 1999. godine, otac podnosioca žalbe otišao je da poseti grob svog sina na Srpskom pravoslavnom groblju na južnom delu Mitrovice. Od tada ga niko nije ni video ni čuo.

14. Nenavedenog datuma podnosilac žalbe je prijavila nestanak svog oca vosci KFOR-a, Crvenom Krstu i Centru za mir i toleranciju Republike Srbije.

15. Dana 09. februara 2000. godine, pronađeno je telo u selu Mirash/Miraš.

16. Dana 30. marta 2000. godine, Međunarodni Komitet Crvenog Krsta (MKCK) otvorio je zahtev za traženje oca podnosioca žalbe.

17. Dana 21. novembra 2002. godine, Kancelarija za nestala lica i forenziku (KNLF) Misije Ujedinjenih Nacija na Kosovu (UNMIK) sprovela je obdukciju nad telom koje je pronađeno 09. februara 2000. godine. Obdukcijom je zaključeno da je uzrok smrti bio *„povrede od vatrenog oružja u glavu i u grudi"*.

18. Dana 22. juna 2003. godine, Jedinica za nestala lica pri UNMIK-u izdala je izvesnu potvrdu o identifikaciji za oca podnosioca žalbe.

19. Dana 23. juna 2003. godine, Kancelarija patologa, Odeljenje za pravosuđe u UNMIK-u, izdala je potvrdu o smrti za oca podnosioca žalbe. Uzrok smrti je potvrđen obdukcijom i zabeležen je kao *„povrede od vatrenog oružja u glavu i u grudi"*.

20. Dana 28. jula 2003. godine, KNLF potvrdila je identifikaciju tela putem DNK analize. Sertifikat o potvrđivanju identiteta navodi majku žrtve i dve njegove sestre kao donatore krvi radi DNK analize, ali ne navodi podnosioca žalbe.

21. Dana 13. avgusta 2003. godine, posmrtni ostaci oca podnosioca žalbe su predati žaliocu od strane Kancelarije za nestala lica i forenziku UNMIK-a.

III. ŽALBA

22. Žalilac tvrdi da je nenavedenog datuma dala krv u Kancelariji za nestala lica i forenziku (KNLF) UNMIK-a kako bi se uradila DNK analiza radi identifikacije njenog oca. Međutim, Sertifikat o potvrdi identiteta jedino navodi majku i dve sestre njenog oca kao davaoce krvi za DNK analizu.

23. Žalilac tvrdi da je nakon identifikacije tela svog oca 2003. godine, KNLF negirala da je njen otac imao ćerku. Od tog vremena, podnosilac žalbe tvrdi da su majka i sestra njenog oca negirale da je ona ćerka njenog oca. Podnosilac žalbe tvrdi da joj je to uzrokovalo značajne probleme.

24. Podnosilac žalbe traži od EULEX-a da joj omogući pristup uzorku krvi koji je dala KNLF-u i obezbediti DNK analizu kako bi dokazala da je u stvari biološka ćerka svog oca.

IV. PODNESCI OD STRANE STRANAKA POVODOM PRIHVATLJIVOSTI

Šef Misije („ŠM")

25. U svojim podnescima ŠM ukazuje na to da je glavni zahtev Misiji od podnosioca žalbe taj da EULEX njoj pomogne da pronađe DNK analizu uzorka krvi za koji tvrdi da je dala kako bi se identifikovao njen otac, sa ciljem da dokaže da je ona biološka ćerka tog čoveka. Ovaj zahtev EULEX ne može da ispuni a isti treba uputiti nadležnim organima u Prištini i Beogradu. Uzimanje uzoraka krvi i identifikacija tela je urađena od strane relevantnih organa vlasti pre nego što je otpočeo mandat EULEX-a u decembru 2008. godine. Sve navodne greške u obradi uzoraka krvi ne mogu se na bilo koji način pripisati EULEX-u.

26. Imajući u vidu gore navedeno, i uzimajući u obzir specifičan zahtev podnosioca žalbe, Misija smatra da zahtev treba proglasiti očigledno neosnovanim ili neprihvatljivim *ratione materiae*.

V. PROCENA KOMISIJE

27. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (MKLJP) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima (MPGPP) koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.

28. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravilnika o radu Komisije.

29. Shodno pravilu 25. paragraf 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata.

30. Komisija konstatuje da je predmet pritužbe verifikacija rodbinskog odnosa podnosioca žalbe sa njenim ocem za koju svrhu želi da preuzme uzorke krvi za koje tvrdi da su joj uzeti.

31. Podnosilac žalbe ne spominje koje bi postupanje od strane Misije bilo relevantno za njenu žalbu ili osnovu povodom koje ona sugeriše da bi takvo ponašanje moglo da čini deo izvršnog mandata Misije. Niti je podnosilac žalbe ukazala ili podnela dokaze o krivici koja se može pripisati EULEX-u.

32. Štaviše, žalba se odnosi na postupke Kancelarije za nestala lica i forenziku (KNLF) UNMIK-a, koja je bila pre EULEX-a i čiji postupci se ne mogu pripisati Misiji.

33. Na osnovu gore navedenog, očigledno je da EULEX ni na koji način nije uključen u bilo koje aktivnosti relevantne za ovu žalbu.

34. Pored toga, kao što je ŠM veoma jasno predočio u svojim podnescima, EULEX nije kompetentan u pogledu zahteva podnosioca žalbe za pristup uzorcima krvi ili DNK dokazima koje poseduju lokalne vlasti. Takođe nije utvrđeno da je Misija inače bila nadležna po tom pitanju i da se samovoljno nije uključila u to pitanje.

35. Stoga sledi da je ova žalba izvan okvira izvršnog mandata EULEX-a Kosovo i, prema tome, van nadležnosti Komisije, kako je formulisano u pravilu 25. Pravilnika o radu Komisije i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu. Prema tome, žalba spada van nadležnosti Komisije i očigledno je neosnovana.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, smatra da žalba ne spada unutar skupa pravne nadležnosti KRLJP-a u smislu pravila 29, 1(d) Pravilnika o radu, i očigledno je neosnovana shodno pravila 29, 1(e) Pravilnika o radu Komisije.

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

Human Rights Review Panel HRRP Kosovo

Guénaël Mettraux
Predsedavajući član

Anna Bednarek
Član

Anna Autio
Član